

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 25 juni 2019 met nummer RvVb-A-1819-1144
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0447-A

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de gemeente SINT-KATELIJNE-WAVER, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen2. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente SINT-KATELIJNE-WAVER <p>vertegenwoordigd door advocaat Björn CLOOTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2861 Onze-Lieve-Vrouw-Waver, Dijk 1</p>
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkomenende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Maarten PEETERS2. mevrouw Kristel PENNEWAERT <p>vertegenwoordigd door advocaat Kristof UYTTERHOEVEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Potvlietlaan 4</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 19 maart 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 21 december 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomenende partijen tegen de beslissing van de tweede verzoekende partij van 7 augustus 2017 voorwaardelijk ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partijen een verkavelingsvergunningswijziging verleend onder voorwaarden voor het wijzigen van de voorschriften (vergroten van de bebouwbare oppervlakte voor een zorgwoning) op het perceel gelegen te 2860 Sint-Katelijne-Waver, Abdijstraat 4, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummer 20 K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 26 juni 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 10 augustus 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter stelt de behandeling van de vordering tot vernietiging in voortzetting op de openbare zitting van 16 april 2019 en geeft aan de verzoekende partijen de mogelijkheid mee te delen of een annulatieberoep is aangetekend tegen het vergunningsbesluit van 21 februari 2019.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 30 april 2019.

De partijen verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 14 februari 2011 wordt een verkavelingsvergunning verleend voor het vormen van dertien kavels voor open bebouwing dienstig voor een eengezinswoning.

2.

Projectontwikkelaar NV TERCASA (hierna de aanvrager) dient op 24 februari 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver een aanvraag in voor een verkavelingsvergunningswijziging voor “het wijzigen van de voorschriften voor het vergroten van de bebouwbare oppervlakte voor een zorgwoning” op het perceel gelegen te 2860 sint-Katelijne-Waver, Abdijstraat 4.

De aanvraag heeft als doel de bebouwbare oppervlakte van lot 10, eigendom van de tussenkomende partijen, binnen de strook voor hoofdgebouwen te vergroten van 150 m² naar 226 m² met het oog op de realisatie van een zorgwoning op het gelijkvloers.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Mechelen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 5 augustus 1976 in woongebied.

Het perceel ligt ook als lot 10 binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling van 14 februari 2011, bestemd voor eengezinswoningen.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 maart 2017 tot en met 25 april 2017, dienen buurtbewoners een bezwaarschrift in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert gunstig voor de verkavelingswijziging tot het toelaten van een zorgwoning en ongunstig voor het vergroten van de bebouwbare oppervlakte.

Het college van burgemeester en schepenen sluit zich aan bij het advies van haar stedenbouwkundige ambtenaar en verleent op 7 augustus 2017 een verkavelingsvergunningswijziging onder voorwaarden aan de aanvrager.

Tegen die beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 14 september 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 november 2017 om het beroep niet in te willigen en de verkavelingsvergunningswijziging te weigeren.

Na de hoorzitting van 7 november 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 21 december 2017 deels gegrond en verleent een verkavelingsvergunningswijziging onder voorwaarden.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

Ter zitting van 16 april 2019 leggen de tussenkomende partijen de beslissing van de verwerende partij van 21 februari 2019 neer waarbij aan de tussenkomende partijen een omgevingsvergunning wordt verleend voor stedenbouwkundige handelingen, met name het bouwen van een vrijstaande woning met inbegrip van een zorgwoning.

Gelet op de vaststelling dat het belang door de Raad desnoods ambtshalve dient te worden onderzocht, stelt de Raad de zaak in voortzetting om de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven mee te delen of zij een annulatieberoep tegen deze beslissing hebben ingediend.

2.

De tussenkomende partijen stellen in een nota van 25 april 2019 vast dat geen annulatieberoep door de verzoekende partijen tegen het omgevingsvergunningsbesluit van 21 februari 2019 werd ingediend, zodat zij menen dat de voorliggende vordering tot vernietiging tegen de bestreden beslissing van 21 december 2017 voor het wijzigen van de verkavelingsvoorschriften ter realisatie van de zorgwoning ongegrond moet verklaard worden.

In een schrijven van 30 april 2019 bevestigen de verzoekende partijen geen beroep te hebben ingesteld tegen de beslissing in administratief beroep van de verwerende partij van 21 februari 2019. Zij menen echter dat deze omstandigheid hen het belang bij voorliggende vordering niet ontnemt, gelet op de verschillende finaliteit, aard en strekking van een verkavelingsvergunning.

Beoordeling door de Raad

1.

Het belang waarvan verzoekende partijen voor de Raad blijf moeten geven om een (ontvankelijk) beroep tot vernietiging te kunnen instellen moet niet alleen bestaan op het tijdstip van het indienen

van hun beroep tot vernietiging, maar moet worden behouden tot aan de uitspraak omtrent dit beroep.

2.

Zoals blijkt uit de feitelijke uiteenzetting, beoogden de tussenkomende partijen met de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing een wijziging te bekomen van de geldende verkavelingsvergunning, teneinde de bouwbare oppervlakte van lot 10 van deze verkaveling te vergroten en er een zorgwoning op het gelijkvloers te realiseren.

Uit de door de tussenkomende partijen overgemaakte stukken blijkt dat de verwerende partij op 21 februari 2019 (tijdens de huidige procedure) aan de tussenkomende partijen in administratief beroep een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen verleende, met name voor het bouwen van een vrijstaande woning met inbegrip van een zorgwoning, op basis van de bestreden vergunde verkavelingswijziging.

De verzoekende partijen stellen dat zij nog steeds belang hebben bij de voorliggende vordering door de verschillende finaliteit, aard en strekking van een verkavelingsvergunning. Evenwel betwisten zij niet dat voormelde omgevingsvergunning van 21 februari 2019 conform is met de bestreden verkavelingswijziging, noch dat zij tegen deze vergunning geen vordering tot vernietiging hebben ingediend en deze aldus definitief is geworden.

De Raad stelt vast dat voormelde omgevingsvergunning niet werd aangevochten met een vordering tot vernietiging en ondertussen definitief en onaantastbaar is geworden. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing houdende het verlenen van de verkavelingswijziging heeft derhalve niet tot gevolg dat de betreffende omgevingsvergunning uit het rechtsverkeer verdwijnt of dat de wettigheid ervan opnieuw in vraag kan worden gesteld. De argumenten van de verzoekende partijen tot staving van hun actueel belang bij de voorliggende vordering tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden bijgetreden.

Gezien vaststaat dat er op basis van de bestreden wijziging van de verkavelingsvergunning intussen een definitieve en in rechte omgevingsvergunning is verleend, oordeelt de Raad dat de verzoekende partijen niet langer doen blijken van het rechtens vereiste actueel belang bij het vorderen van de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep wordt verworpen.

VI. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

In zoverre de vordering van de verzoekende partijen wordt verworpen, dienen zij als de ten gronde in het ongelijk gestelde partijen aangemerkt te worden. Zij dienen de kosten van het geding, zijnde de rolrechten die zij betaalden, dan ook zelf te dragen. Om dezelfde reden kan aan de verzoekende partijen evenmin een rechtsplegingsvergoeding toegekend worden.

2.

De tussenkomende partijen vragen de verzoekende partijen te veroordelen tot de kosten van het geding.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partijen echter niet ten laste van de verzoekende partijen te leggen, aangezien de tussenkomende partijen zelf beslissen om al dan niet tussen te komen in een procedure. Bovendien bestaat het risico dat door de tenlastelegging aan de verzoekende partijen van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard.

De verzoekende partijen kunnen moeilijk inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen in de procedure. Door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partijen, bestaat het risico dat ze financieel worden afgeschrikt om een beroep in te stellen.

Voor zover de kosten van het geding het door de tussenkomende partijen betaalde rolrecht betreft, wordt het verzoek van de tussenkomende partijen bijgevolg verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Maarten PEETERS en Kristel PENNEWAERT is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkommende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 25 juni 2019 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH